

[Agerschou]

have et beskæftigelsestilbud. Det mener vi egentlig er misbrug af offentlige ressourcer.

Vi mener, ressourcerne skulle sættes ind over for de mennesker i kontanthjælpssystemet, der opholder sig dér gennem længere tid, og som er i fare for en eller anden form for social deroute. Vi mener, det andet er misbrug af offentlige ressourcer.

Vi ved også, at der er en del af de unge, der søger kontanthjælp, fordi de ikke kan få en efg-praktikplads. Vi finder det lidt absurd, at når en ung henvender sig for at få kontanthjælp, fordi vedkommende ikke kan få en efg-praktikplads, så kan vedkommende få et beskæftigelsestilbud. Var det ikke lidt mere meningsfyldt, at man sørgede for, at der var efg-praktikpladser nok, i stedet for at tilbyde et helt nyt system?

Et andet problem, vi ser i forslaget, er, at vi er bange for, at de pågældende unge får en niche-tilværelse. Socialdemokratiets 2-3 ordførere, eller hvor mange de nu har i dag, har allerede gjort opmærksom på, at sådan som lovforslaget er udformet, udgør beskæftigelsestilbudet kun 17 arbejdstimer. Dér finder vi et problem. Vi mener, at en jobordning for kontanthjælpsmodtagere bør betyde, at man går på arbejde som de øvrige på den pågældende arbejdsplads, for man er en del af den sammenhæng, en arbejdsplads er.

Et andet problem, vi ser, er, om man overhovedet er i stand til at skaffe arbejdspladser nok. Det er angivet i lovforslaget, at det drejer sig om 13.000 i indeværende år, og så vidt jeg husker 19.000 i hvert af de kommende år. Og så lægger lovforslaget op til, at kommunerne så vidt muligt skal tilbyde flere beskæftigelsestilbud til de unge. Det er mange tusinde arbejdspladser, der skal skaffes. Vi er i tvivl om, hvorvidt det overhovedet kan lade sig gøre.

Vi er i tvivl om, hvorvidt det kommer til at dreje sig om nyttige arbejdspladser. Og når vi siger nyttige, så mener vi arbejdstilbud, arbejdspladser, hvor det ikke er ligegyldigt, om man kommer derhen, at det ikke bare er arbejdspladser, der på en eller anden måde er i overskud, og hvor man såmænd ikke lægger mærke til, om de pågældende ikke møder op. Jeg mener, det er vigtigt, når man tilbyder, eller hvis man tilbyder en jobordning, at der er tale om nyttige arbejdspladser, at der er tale om arbejdsopgaver, der har en værdi, og som vi alle sammen føler har en værdi, altså at det ikke er ligegyldigt, om opgaverne bliver udført eller ej.

Vi tvivler på, at kommunerne er i stand til at skaffe de pågældende arbejdspladser. Og hvis de er i stand til det, mener jeg, det er forargeligt, at kommunerne ikke for længe siden har fremskaffet de pågældende beskæftigelsestilbud.

Når jeg siger det, hænger det selvfølgelig sammen med, at der er kommuner, der er i fuld gang med forskellige former for jobtilbud til kontanthjælpsmodtagere, herunder unge kontanthjælpsmodtagere. Sådan som mange af de tilbud er udformet, kommer socialministerens forslag som en kæp i et hjul.

Fru Pernille Forchhammer nævnte initiativet i Randers Kommune. Det projekt, man er i gang med i Randers Kommune, er betydelig mere perspektivrigt end socialministerens forslag. Det betyder for det første, at det er fuld arbejdstid. Det betyder for det andet, at man ikke sætter unge kontanthjælpsmodtagere på beskæftigelsestilbud, hvor der er tale om rent pjat, hvor det bare drejer sig om, at vedkommende skal have en indtægt, så den pågældende kan leve, indtil vedkommende f.eks. får en uddannelsesplads. Derfor har man begrænset det og sagt, at det efter tre måneders kontanthjælp, folk får beskæftigelsestilbudet. Og så er det en regulær arbejdsplads, der er vigtig.

Vi mener altså, at der er adskillige kommuner, der har lavet betydelig bedre modeller på det område, end socialministeren har været i stand til. Vi er bange for, at socialministerens forslag vil virke som en hund i et spil kegler eller en elefant i en porcelænsbutik, eller hvad man nu kalder det, over for de initiativer, der rent faktisk er i gang.

Vi er meget positive over for en job- og uddannelsesordning for kontanthjælpsmodtagere. Vi mener, det er et hovedproblem i kontanthjælpssystemet, at mange befinder sig dér lang tid. Vi mener ikke, at det skal aldersbegrænses. Vi mener, at f.eks. en kontanthjælpsmodtager på 35 år med 2 børn, hvor vedkommende har været seks år borte fra det almindelige arbejdsmarked, har lige så meget ret til et tilbud som unge kontanthjælpsmodtagere.

Derfor vil vi meget gerne samarbejde med socialministeren om at etablere en realistisk job- og uddannelsesordning i kontanthjælpssystemet. Det vil jeg gerne opfordre til at socialministeren medvirker til.